

அத்தியாயம் 13

காவியம்

i. சூறாவளிக் காவியம்

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து எழுபத்து எட்டில்
ஆனதொரு கார்த்திகை இருபத்தி மூன்றில்
அதிசயம் பொருந்திய ஆங்காரப் புயலின்
பரிதாபச் செய்தியைச் சொல்கின்றேன் கேளீர்.

புகழ்பாடும் இறையோனை மறந்திருந்தோர்கள்
புவிமீது அன்று இறையோனை நினைத்த
புதுமையிலும் புதுமையான அதிசயச் செய்தி
புயலினால் வந்த புதுமையைப் பாரீர்.

கரையோர மரங்களெல்லாம் தாண்டவமாட
கன்றோடு மாடாடு கரையோரம் ஓட
திசைமாறி ஆகாயமேகம் பறக்க
தென்றலது புயலாக மாறி வரலாச்சே.

கடலோரமாக அலைகள் சூழல
கொல்லாவோடு தோணிகளும் குப்புறப் போக
வோட்டோடு கூடிய வலைகளும் தாழ
குதறத்து றஹுமானின் காட்சியைக் கேளீர்.

ம.ரிபுத் தொழுகைக்குப் பள்ளி சென்றோரும்
 மரக்கறி வாங்கவே சந்தை சென்றோரும்
 நேடியோச் செய்தியைக் கேட்டிருந்தோரும்
 நின்ற இடங்களில் திகைப்போடு நின்றார்.

மேலேயுள்ள பாடல்கள் 1978 ஆம் ஆண்டில் கிழக்குப் பிரதேசத்தைத்
 தாக்கிய சூறாவளி பற்றியனவாகும். 23.11.1978 இல் அம்பாறை, கல்முனை,
 மட்டக்களப்பு, பொலநறுவை மாவட்டங்களில் பயங்கர சேதங்களை
 ஏற்படுத்திய சூறாவளியின் கொடுங்களை இப்பிரதேச மக்கள் மறப்பதற்கு
 வெகுகாலம் பிடிக்கும். இச்சூறாவளி பற்றிப் பல பாடல்கள்
 பாடப்பட்டுள்ளன. இவற்றுட் சில நூல்களாகவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.
 இவ்வகையான பாடல்கள் பொதுவாக 'சூறாவளிக் காவியங்கள்' என
 அழைக்கப்படும்.

அக்கரைப்பற்று ஏ.ஆர். எம். சலீம் 'புயல் செய்த பேரழிவு';
 அக்கரைப்பற்று முதலாம் குறிச்சியைச் சேர்ந்த கே. எஸ். அலியார்
 'கிழக்கை அழித்த சூறாவளி சேதக் காவியம்'; மருதமுனை உ.
 அப்துல் மஜீட் 'பெரும் புயற் காவியம்'; ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சியைச்
 சேர்ந்த மு.மு.முகம்மது இஸ்மாயில் 'புயற் சுழற் காவியம்'; வாழைச்சேனை
 ஐந்தாம் வட்டாரம் எம்.எம். முஸ்தபா 'சூறாவளி சஞ்சலக் காவியம்'
 என்பனவற்றை வெளியிட்டுள்ளனர். நூலுருப் பெறாத பல காவியங்கள்
 கிராமங்களிலே நாட்டார் பாடல்கள்போல் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

கல்முனை ஸாஹிராக் கல்லூரியின் 1979ஆம் ஆண்டின் ஸாஹிரா
 - எம். ஐ. ஏ. அஸ்ஸீஸ் நினைவு மலரில் எம். சற்குணம் அவர்கள்
 'சூறாவளியும் காவியங்களும்' என்னும் தலைப்பில் இவைபற்றி விரிவாக
 எழுதியுள்ளார்.

இங்கே இடம் பெறுகின்ற சூறாவளிப்பாடல்கள் சாய்ந்தமருது
 இரண்டாம் குறிச்சியைச் சேர்ந்த பி. எம். மன்கூர் அவர்களினால்
 இயற்றப்பட்டவையாகும்.

ஊரில் புயற்காற்று வேகமாய்ப் போச்சு
 உள்ள ஐனங்களின் கதி மாறிப்போச்சு
 கண்ட இடங்களெல்லாம் கறுப்பாகிப் போச்சு
 கலிமாவோடு தக்பீரும் முழங்கவேயாச்சு.

தென்னை மரங்களும் திருகுண்டு போக
இரும்புபோல் இருந்த மரம் இரண்டாய்த் தெறிக்க
தேகத்திடரிபோல் கம்பிகளும் தெறிக்க
திக்குத் தெரியாமல் திகைத்தார்கள் மக்கள்.

வீட்டினுள் சாய்ந்த மரம் தெரியாமல் போச்சே
மின்னல்கள் ஒரு பக்கம் அடிக்கவுமாச்சே
அலுமாரிக் கதவுகளும் அப்படியே போச்சே
அழ்ழாவற் றவற்மானின் குதறத்து இதுவாச்சே.

பிள்ளைகளைக் கட்டிப்பிடித்தழுதோரும்
கணவனைக் கண்டு கலங்கியழுதோரும்
முதுமையோடு கிழடு முதியவருங் கூட
வாலிபரைப் பார்த்து வாய்விட்டு அழுதார்.

வீட்டின் கதவுகள் காற்றோடு பறக்க
ஓட்டுக் கூரைகளும் மரம் விழுந்து நொறுங்க
ஓலைக் குடிசைகள் விழுந்துமே சாய
உட்கார்ந்த மக்கள் பதறியழுதார்கள்.

தென்னை கமுகு பலாமரம் முறிய
மா வாழை ஆலை வேரோடு சாய
கல் வேலி சாய்ந்து மண்ணோடு போக
வல்ல பெரியோனின் சோதனை தானே.

இதற்கு முன்னர் கிழக்கு மாகாணத்தை 1907 இல் பெரும்புயலொன்று
தாக்கியுள்ளது. இதன் அனர்த்தங்களைப் பற்றி அக்கரைப்பற்று வரகவி
ஷெய்கு மதார் புலவர் அவர்களின் 'புயற்காவியம்' என்பதிற்
சுறப்பட்டுள்ளது. இவரது பாடல்களில் ஒன்று:

வந்திடு பெரும் புயலோ தொள்ளாயிரத்தேழில்
வளர்கின்ற பங்குனியிலொன்பதாம் நாளில்
நின்று வருமி ரவு பன்னிரண்டுமணி நேரமதில்
எவருமறியும் கிழமை ஞாயிறது தானே.

எனக் கூறுகின்றது.

இதன் பிரகாரம் ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து ஏழாம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் ஒன்பதாம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு பன்னிரண்டு மணிக்குப் புயல் அடிக்க ஆரம்பித்தது. இது அடுத்த நாட்காலை எட்டு மணிவரை நீடித்தது.

இதற்கு முன்னர் 1845ஆம் ஆண்டிலும் ஒரு சூறாவளி இப்பிரதேசத்தைத் தாக்கியதாகவும் நாம் அறியக் கூடியதாயுள்ளது.

1907 சூறாவளியினாற் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களைப் பற்றி 'புயற்பாட்டு' என்னும் வாய்மொழி இலக்கியம் ஒன்று

அரிதான கல்லடி காத்தமா நகரும்
அருகாயிருக்கின்ற நாவற்குடாவும்
மண்முனைப் பற்று முதல் மற்றுமுளவுரும்
மகிழும் மாஞ்சோலை வாரிக்கடல் நீரும்
கமுதாவளை கல்லாறு கண்டியக்கட்டும்
கல்முனை கரைவாகு சாய்ந்தமருதாரும்
காரைதீவு முதல் நிந்தவர் தானும்
ஒலுவில்லு உப்போடை கோளாவில்லு

எனக்கூறிச் செல்லும்.

1978 சூறாவளி பற்றிய பி. எம். மன்கூர் அவர்களின் மேலும் சில பாடல்கள் வருமாறு:

மட்டக்களப்பது மண்ணாகிப் போச்சே
மனிதர்பலர் மடியவுமாச்சே
சூறாவளி தொடர்ந்து அடிக்கவுமாச்சே
தூயோனே உனது சோதனை தானே.

தாள் போட்ட ஜன்னல்கள் தானாய்ப் பறக்க
யன்னலின் கம்பிகள் திருகுண்டு போக
வீட்டுக்குள் வெள்ளம் முழங்காலிற்பிடிக்க
விம்மி விம்மி மக்கள் கண்ணீர் வடிக்க.

ஐந்து மணிக்கு அடித்த புயற்காற்று
 நள்ளிரவில் ஒருமணிக்கு ஓய்ந்துமே நின்று
 மன்னாரை நோக்கிப் பறந்ததே என்று
 வானொலி சொன்னதே அடுத்த நாளன்று.

ஊரெல்லாம் அந்நேரம் ஒப்பாரச்சத்தம்
 ஓ வென்ற வெளிச்சம் தெரிந்ததன் நிமித்தம்
 வெளியிலே சென்று வியப்போடு பார்த்தார்
 வெட்டையாய் ஊரெல்லாம் தெரிந்ததைக் கண்டார்.

ii. கிழக்கின் சூறாவளிகள்

1978 ஆம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாணத்தில் வீசிய சூறாவளியின் அனர்த்தங்களை இன்றையத் தலைமுறையினர் நன்கறிவர்.

23.11.1978 வியாழக்கிழமை பிற்பகல் மூன்று மணியளவில் வேகமாக வீசத்தொடங்கிய காற்று அன்றிரவு சூறாவளியாக மாறிப் பெரும் அழிவுகளை ஏற்படுத்தியது. அதிகாலை மூன்று மணியளவில் ஓய்ந்தது.

அதற்குள் மட்டக்களப்பை மையமாகக் கொண்டு பேரழிவை ஏற்படுத்தியதோடு, கல்முனை, பொலநறுவைப் பிரதேசங்களிலும் சூறாவளி பெரும் அனர்த்தங்களை ஏற்படுத்தி விட்டது.

ஏற்கனவே மூன்று தடவைகள் கிழக்கு மாகாணம் புயலினாற் தாக்குண்டுள்ளது.

1845 ஆம் ஆண்டில் அடித்த சூறாவளி பற்றிய தகவல்களைப் பெற முடியாதுள்ளது.

பெரும் அனர்த்தங்களை ஏற்படுத்தியது 1907 ஆம் ஆண்டுச் சூறாவளியாகும்.

1911இல் கல்முனைப் பிரதேசத்தில் வீசிய பெருங்காற்று பாரதூர் அழிவுகளை ஏற்படுத்தவில்லை.

1907 ஆம் ஆண்டு வீசிய சூறாவளி “பெரிய புயல்” என்றும் 1911 ஆம் ஆண்டு வீசிய சூறாவளி “சிறிய புயல்” என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

1907 ஆம் ஆண்டைய சூறாவளி பெரும் அழிவுகளை ஏற்படுத்தியது. இதனைப்பற்றி அறிவதற்கு அக்கரைப்பற்று வரகவி ஷெய்கு மதார் புலவரின் 'கோரப்புயல்' எனும் புயற்காவியம் பெருந்துணையாக இருக்கிறது.

அத்துடன் அரசாங்க அதிபரின் அறிக்கைகள், மட்டக்களப்புக் கச்சேரியின் பிரதம முதலியாராகக் கடமையாற்றிய எஸ். ஓ. கனகரத்தினம் 1921ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட "கிழக்கு மாகாண மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வரைபு நூல்" (*Monograph of the Batticaloa District of the Eastern Province, Ceylon - Government Printer, Colombo 1921*) ஆகியனவும் பேருதவி புரிகின்றன.

அக்கரைப்பற்று கருங்கொடித்தீவில் வாழ்ந்த ஷெய்கு மதார் புலவர் இளவயதிலேயே கண்பார்வையை இழந்தவர். ஆனால் மனக்கண் திறந்து அதி சிறந்த பாடல்களைப் பாடி வரகவியாகத் திகழ்ந்தார்.

அவரது புயற்காவியம், முன்னுரை தவிர்ந்த 25 செய்யுள்களைக் கொண்டுள்ளது. அச்செய்யுள்களின் சில பின்வருமாறு:

வந்திடு பெரும் புயலோ தொள்ளாயிரத் தேழில்
வளர்கின்ற பங்குனி யிலொன்பதாம் நாளில்
நின்று வருமிரவு பன்னிரண்டுமணி நேரமதில்
எவருமறியுங் கிழமை ஞாயிறுதானே.

சோலைதரு பனை தென்னை கதலிகழு கன்னாசி
சொல்லரிய மா பலா முந்திரி முருங்கை
ஆலரசு பூவரசு புளியமரமும் வம்மி
அனல் வாகை சமுளை விளா பாலையின மரங்கள்

இன்னமுமநேக மரமானவைகள் வேரோடு
இடையிடை தெறித்தவைகள் எண்ணவரி ததனால்
மண்ணிலுதிர் தேங்காய் பலாக்காய்கள் மாங்கனிகள்
மணமான வாழை மறுகாலெண்ண வரிதே.

சொன்ன மரமன்றியே மாடாடு கோழிகள்
 சொல்லுகிளி வாத்துத்தாரா கொக்குவக்கா
 அன்னங்கள் கானான் வயற்கோழி ஊர்க்கோழி
 ஆலா குளுப்பையிவை போடு வெகு பறவை
 பறவையோடு ஊர்வன நடப்பன வினங்களிலே
 பலவகை பிராணி யுயர் பகரவரி தாகும்
 இறைகருணையினால் புயல் நின்றதுவே யன்று பகல்
 ஏழுமணி நேர மதன் பின்னாலேதானே.

1907 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 9ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை நள்ளிரவு பன்னிரண்டு மணியளவில் ஆரம்பித்த குறாவளி அன்றிரவு முழுவதும் வீசியபின் அடுத்த நாட்காலை ஏழுமணியளவில் ஓய்ந்தது என்று ஷெய்கு மதார் புலவரின் புயற் காவியம் விபரிக்கிறது.

இக்குறாவளி பற்றிய செய்தி கொழும்பில் ஓர் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் வெளியானது. அதன் பின்னரே கொழும்புவாசிகள் விபரத்தை அறிந்தனர். அன்றைய ஆளுநருக்கும் இந்தப் பத்திரிகைச் செய்தியே முதலில் கிடைத்த தகவல் ஆகும். அவர் மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபராயிருந்த ஈ. எப். ஹொப்கின்ஸ் என்பாருக்கு ஓர் அவசரத் தந்தி அடித்தார்.

“கல்முனை ஆஸ்பத்திரி இடிந்து வீழ்ந்து நோயாளிகள் இறந்து விட்டதாகவும் வாடிவீடு சேதமடைந்ததாகவும் அக்கரைப்பற்றில் 1700 பேர் வீழிந்துள்ளதாகவும் பத்திரிகைச் செய்தி கூறுகிறது. இச் செய்தி உண்மையானால் அது பற்றி ஏன் தனக்குத் தந்தி மூலம் அறிவிக்கவில்லை என்று ஆளுநர் அறிய விரும்புகிறார்.” இவ்வாறு அத்தந்தியின் வாசகம் இருந்தது.

தந்தி கிடைத்ததும் அரசாங்க அதிபர் ஹொப்கின்ஸ் பத்திரிகைச் செய்தி உண்மையே எனவும், தந்திக் கம்பிகளில் மரங்கள் வீழ்ந்து அச்சேவை தடைப்பட்டிருந்ததினால் தன்னால் அறிவிக்க முடியவில்லையெனவும் பதில் அனுப்பினார்.

குறாவளி பற்றிய அரச அதிபர் வெளியிட்ட குறிப்பில் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு அமைந்திருக்கிறது:

“மட்டக்களப்புக்குத் தெற்கே 4ஆம் கட்டையிலும் 6ஆம் கட்டையிலும் புயலினால் தென்னை மரங்கள் பாதிக்கப்பட்ட இரு தோட்டங்களை அவதானித்தேன். ஆயினும் பாதிப்புப் பாரதூரமில்லை.

அவ்விடத்திலிருந்து குறாவளியின் வேகம் அதிகரித்திருக்கிறது. அரைக்கட்டை தொலைவில் ஓர் இடத்தில் ஒரு தோட்டத்தில் சுமார் மூன்றிலொரு பகுதித் தென்னை மரங்கள் வீழ்ந்துள்ளன. 10ஆம் கட்டைக்கருகில் சுமார் 50 சத வீதம் மரங்கள் வீழ்ந்திருந்த தோட்டமொன்றை அவதானித்தேன்.

அவ்விடத்திலிருந்து தெற்காய் பேரழிவையே காண முடிந்தது. 20 ஆம் கட்டையை அண்மியதும் நிலைமை பரிதாபமாக இருந்தது. எல்லா வகையான மரங்களும் முற்றாக வீழ்ந்துள்ளன. சில இடங்களில் ஒருமரங்கூடக் காணப்படவில்லை.

தென்னை மரங்களும் கமுகு மரங்களும் நடுவால் முறிந்தும், வேரோடு வீழ்ந்தும் இருந்தன. எஞ்சியிருந்த மரங்களின் ஓலைகளும் குருத்துக்களும் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருந்தன; அவை தழைக்க முடியாது.

அப்பிரதேசத்தின் பேரழிவுகளை என்னால் வர்ணிக்க முடியாது. அதற்கான வார்த்தைகள் இல்லை. மரங்கள் வீழ்ந்து வீடுகளின் கூரைகள் சிதைந்து கிடக்கின்றன. சில வீடுகளின் கூரைகள் முற்றாகப் பறந்துள்ளன.

அக்கரைப்பற்றிலுள்ள கருங்கொடித்தீவு கிராமம் முற்றாக அழிந்து விட்டது. பெரும்பாலான மரங்கள் சாய்ந்து விட்டன. அநேக வீடுகளும் சேதமடைந்து விட்டன. 38ஆம் கட்டைக்கு அப்பாலுள்ள இரண்டு செழிப்பான இளம் தென்னந்தோட்டங்கள் அழிந்தே விட்டன.

இளம் தென்னைகளாகையால் அவை வேரோடு சாயவில்லை. ஆனால் மிக மோசமாகத் தாக்கப்பட்டுள்ளதால் சில மரங்களே தப்பிப் பிழைத்திருந்தன. இதற்கப்பால் சேதங்கள் அவ்வளவாயில்லை.

இக்கிராமத்தில் மனித உயிரிழப்புக்கள் அதிகமில்லாதிருப்பது பேரதிசயமாகும். ஏனெனில் அவ்வளவு மரங்களும் வலைபின்னியது போல் எங்கும் வீழ்ந்துள்ளன.

மொத்தமாகக் கூறுமிடத்து மட்டக்களப்பின் தென்திசையில் 10ஆம் கட்டையிலிருந்து 40ஆம் கட்டைவரை தென்னைச் செய்கை முற்றாக நாசமாகிவிட்டது.”

இவ்வாறு அரச அதிபர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அரசாங்க அதிபரின் குறிப்புக்களில் விபரிக்கப்படும் தென்னந் தோட்டங்களுள் அதிக சேதமடைந்தவற்றில் ஒன்று காரைதீவில் இருந்த “கரடித் தோட்டம்” ஆகும்.

ஓ.எஸ்.ஐ. ஓகிரேடி எனும் ஐரிஷ்காரர் காரைதீவு, ஒலுவில் ஆகிய இடங்களில் நிக்கோல் என்பவருக்காக இரு தோட்டங்களை ஆரம்பித்தார். காலக்கிரமத்தில் நிக்கோல் அவற்றை விற்றுவிட ஓகிரேடியே அவற்றின் சொந்தக்காரரானார்.

ஓகிரேடியின் காரைதீவுத் தோட்டம் சுமார் 1000 ஏக்கர்களைக் கொண்டது. இப்பிரதேச மக்களால் அது “கரடித் தோட்டம்” என அழைக்கப்பட்டது.

இதற்குக் காரணம் ஓகிரேடி மிக ஆஜானுபாகுவான தோற்றம் கொண்டவர். மிகக் கருமையான அடர்ந்த தாடியையும் கொண்டிருந்தார்.

கரடியின் உரோம அடர்த்தியையும் கருமையையும் அவரது தாடி கொண்டிருந்ததனால் மக்கள் அவரை கரடித்துரை எனவும், அவரது மனைவியைக் கரடியம்மா எனவும் அழைத்தனர்.

ஓகிரேடி துரை என்று ஆரம்பத்தில் அழைக்கப்பட்டவரின் பெயர் பின்னர் திரிந்து போய் கரடித்துரை என்று ஆகியிருக்கவும் கூடும்.

ஓகிரேடியின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான ஊழியர் வேலன். தோட்டத்தில் வளர்க்கப்பட்ட பன்றிக் கூட்டத்தைப் பராமரிப்பதுதான் வேலனின் வேலை. அதனால் அவர் “பன்றி வேலன்” என அழைக்கப்பட்டார்.

அவருக்கு நெல் வேளாண்மை செய்யக்கூடிய ஒரு நிலத்துண்டை ஓகிரேடி அன்பளிப்புச் செய்தார். அதுவே இன்று அல்லிமுலைச் சந்தி எனும் இடத்துக்கு அருகே உள்ள “பன்றி வேலன் வெளி” என அழைக்கப்படுகிறது.

இப்பிரதேச வரலாற்றோடு ஓகிரேடி பிறிதொரு வகையிலும் தொடர்பு பெறுகிறார். இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் மட்டக்களப்பின் தென்பகுதிக்கான வீதிப்போக்குவரத்து மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருந்தது.

கால் நடையாகவும் மாட்டுவண்டி மூலமாகவும் விசேட சந்தர்ப்பங்களில் குதிரைக் கோச்சி மூலமாகவுமே சென்று வரக் கூடியதாக இருந்தது.

வீதியும் மிகவும் கரடு முரடானது. இதில் புரட்சிகர மாற்றம் ஒன்றை ஓகிரேடி ஏற்படுத்தினார். கல்முனையில் கிட்டங்கி என்னுமிடத்தில் இருந்து வாவினாடாக மட்டக்களப்பு வரை நீராவிப் படகுச் சேவை ஒன்றை ஆரம்பித்தார்.

1891இல் அவரது நீராவிப் படகான “ஷாம்ஹாக்” தனது சேவையை ஆரம்பித்தது. தினசரி காலை கிட்டங்கித்துறையிலிருந்து புறப்பட்டு மட்டக்களப்பை அடைந்து பிற்பகல் அங்கிருந்து திரும்பியது. ஏழு மைல் வேகத்தில் சென்ற இப்படகு முன்றரை மணித்தியாலங்களில் ஒரு வழிப் பயணத்தை முடித்தது.

1907ஆம் ஆண்டு குறாவளியினால் ஏற்பட்ட சேதங்களைப் பற்றிய மதிப்பீடுகளை அவ்வப் பிரதேச தலைமைக்காரர்கள் (தற்போதைய பிரதேச செயலாளருக்குச் சமம்) அரசாங்க அதிபருக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளனர்.

அவ்வாண்டின் 41ஆம் இலக்க அறிக்கையில் ஏறாவூர், கோறளை, மண்முனை வடக்கு, மண்முனை தெற்கு, எருவில் - போரதீவு, கரைவாகு, சம்மாந்துறை, அக்கரை, பாணமை, விந்தனைப் பற்றுக்களின் இழப்புகள் தனித்தனியாகவும் மொத்தமாகவும் தரப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

இறந்தோரின் எண்ணிக்கை	-	64
உயிரிழந்த மாடுகள்	-	1,436
உயிரிழந்த ஆடுகள்	-	175
(சில பற்றுக்களின் தகவல் இல்லை)		
அழிந்த தென்னை மரங்கள்	-	3,71,053
அழிந்த ஏனைய முக்கிய மரங்கள்	-	40,114
சேதமடைந்த கட்டிடங்கள்	-	1,842
(சில பற்றுக்களின் தகவல்கள் இல்லை)		

சேதமடைந்த கட்டிடங்களின் பெறுமதி	- ரூபா 1,05,733
நெல் தானியங்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதம்	- ரூபா 1,54,861
மொத்த நஷ்டம்	- ரூபா 2,872,017

அன்றைய நாணயப் பெறுமதியில் 38 இலட்சம் ரூபா மிகப்பெரிய தொகை ஆகும். ஏனெனில் அக்கால கட்டத்தில் ஒரு கூலியாளின் நாளாந்தச் சம்பளம் இருபத்தைந்து சதமே.

அந்த இருபத்தைந்து சதத்தோடு சகல நாளாந்த அடிப்படைத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து அவர்கள் சந்தோசமாக வாழ்ந்ததாக வயோதிபரோருவர் குறிப்பிட்டார்.

சேதமடைந்த அரசாங்கக் கட்டிடங்களை எஸ்.ஓ. கனகரத்தினம் தமது நூலில் பட்டியலிட்டுள்ளார்.

செட்டிபாளையம் வாடி வீட்டின் கூரையும் சுவர்களும் கணிசமாகச் சேதமடைந்ததோடு தளபாடங்களும் நாசமாயின.

கல்முனை வாடி வீட்டின் கூரை பறந்ததோடு தளபாடங்களும் ஏனைய பொருட்களும் முற்றாகச் சேதமடைந்தன.

கல்முனையில் உள்ள பழைய, புதிய உப்புக் குதங்கள் இரண்டும் பாதிக்கப்பட்டன. கல்முனை மருத்துவமனையின் கூரை இடிந்து வீழ்ந்ததால் நோயாளிகள் அவ் இடிபாடுகளுள் சிக்கண்டனர்.

ஐந்து நோயாளிகள் இறந்தனர். பலர் காயமடைந்தனர். சிலர் ஆஸ்பத்திரியை விட்டு ஓடிவிட்டனர்.

இதேபோன்று பல நீராவிக்க கப்பல்களும் படகுகளும் சேதமடைந்தன. “லேடி ஹவ்லொக்” என்னும் கப்பல் கல்குடாவில் தரை தட்டிச் சேதமடைந்தது. எவரும் இறக்கவில்லை.

“அப்துல் ஹமீத்” எனும் பாய்மரக்கப்பல் முற்றாக உடைந்தது. பதினாலு மாலுமிகள் அதிலிருந்தனர். அறுவர் காப்பாற்றப்பட்டனர். ஏனையோர் காணாமல் போயினர். மூன்று வள்ளங்களும் கல்குடாவில் உடைந்தன. அக்கால கட்டத்தில் கல்குடாவே மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் முக்கிய துறைமுகமாயிருந்தது.

“சுவந்தர லெட்சுமி” என்னும் பாய்மரக் கப்பல் பூனோச்சி முனையில் அமிழ்ந்தது; ஐவர் தப்பினர்; அறுவர் இறந்தனர். நெல் ஏற்றி வந்த “முஹம்மது சுவந்தரி” எனும் பாய்மரக் கப்பலும் கிராண்குளத்தில் உடைந்தது.

அந்தச் சூறாவளியின்போது ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களோடு ஒப்பிடுகையில் மனித உயிரிழப்புக்கள் குறைவாயிருந்தது பேரதிர்ஷ்டமே. இதற்கான காரணங்கள் உண்டு.

நள்ளிரவில் சூறாவளி அடிக்கத் தொடங்கிய காரணத்தினால் எல்லோரும் தத்தமது வீடுகளில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தனர். அக் காலத்தில் கல்வீடு, ஓட்டுவீடு என்பன மிக அரிது. யாவும் “வரிச்சி” வீடுகளே.

வரிச்சி வீடென்பது, முதலில் சுவர்கள் கட்டவேண்டிய இடங்களில் பலமான கம்புகள் நடப்பட்டு, குறுக்குக் கம்புகளும் கட்டப்பட்டு, இடைவெளிகள் களிமண்ணால் அடைக்கப்பட்டிருக்கும்.

சூரையும் பலமான கம்புகளால் கட்டப்பட்டு வைக்கோல், கோரைப்புல் என்பவற்றால் வேயப்பட்டிருக்கும். இதனால் சூரை மேல் மரம் விழுந்தாலும் அதனைத் தாங்கக் கூடிய பலம் இக்கட்டிட அமைப்புக்கிருந்தது.

முதலில் வீழ்ந்த மரங்களைக் சூரையும் சுவரும் தாங்கிக் கொள்ள, பின்னர் வீழ்ந்த மரங்களின் தாக்கத்தை ஏனைய மரங்கள் வலை போல் பின்னித் தாங்கிக் கொண்டன. அதனால் வீடுகள் தரைமட்டமாகவில்லை.

காற்றின் பயங்கர ஓசையினாலும், கூடவே பெய்த பெரு மழையினாலும் சூரைமேல் மரங்கள் வீழ்ந்த சத்தமே கேட்கவில்லை என ஒரு வயோதிபர் குறிப்பிட்டார்.

கும்மிருட்டானபடியால் எவரும் வெளியே வர முடியவில்லை. காலையில் பார்த்தபோது சகல மரங்களும் வேலிகளும் வீழ்ந்திருந்ததைத் தாம் கண்டதாகவும், ஊரின் மேற்கெல்லையில் இருந்து பார்த்தபோது கிழக்கெல்லையில் இருந்த கடல் தெரிந்ததாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் பல்லாயிரக்கணக்கான பறவைகளும் செத்துக்கிடந்தன.

குறாவளியினால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு உதவுவதற்காக அரசாங்க அதிபர் நிவாரண நிதி ஒன்றை உடனடியாக ஆரம்பித்தார். தாமே 500 ரூபா நன்கொடையை வழங்கி அதனைத் தொடக்கி வைத்தார். நாடளாவிய ரீதியில் மக்கள் இந்நிதிக்கு வாரி வழங்கினர். இதனால் மொத்தம் 35 இலட்சம் ரூபா நிதியை மட்டக்களப்பு மாவட்டம் பெற்றது.

iii. மழைக்காவியம்

விவசாயம் செய்ய வேண்டிய பருவ காலம் வந்தும் போதிய மழை பெய்யாவிடில் அவ்வேலைகளை ஆரம்பிக்க முடியாது. அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் மழை வேண்டி இறைவனை இரந்து பாடுவது “மழைக்காவியம்” எனப்படும். அவ்வாறான மழைக் காவியம் ஒன்றைப் பண்டாரவேளி எம்.எஸ்.எல். அலிக்கான் ஆசிரியர் அழகாகப் பாடுவார். அக்காவியம்:

திருவாகி உருவாகி வந்த ரஹ்மானே
தேடரிய புகழுற்ற நீதிஹ்மானே
கருவாகி யாவையும் காத்திடுங்கோனே
காவியமியற்ற நின் கருணையே காப்பு.

கங்கை நீரள்ளிடும் காரென்ன மேகம்
கானகத்தெங்கினும் பெய்யாத மழையை
எங்களின் பகுதியில் ஏரி நீர்ப்பெருக
ஏகனே மழையருள் வாயே.

சீருலகும் இவ்வுலகும் மூவுலகும் முற்றாய்
பூதலம் மீதிலுயிர் யாவையும் காப்போய்
மேவுலகும் உன்கருணை மீது ரஹ்மானே
மேதினியில் மும்மாதமும் மழையருளுவாயே.

சீர்பெருகும் இலங்கைநகர் என்றும் செழித்து
சேமமுற வாகுபெற உனதடி பணிந்து
ஏர்பெருகு மங்கலச் செல்வமது பெருக
ஏகனே மழையருளுவாயே.

புத்தியில் புகழுறக் காத்தாய்
 பூமிதனில் மிக்க நலம்சேர்த்தாய்
 வந்துற்று நிற்பவர் வறுமையைப் போக்கி
 வளமுறு மண்ணில் மழையருள் அழ்மாஹ்.

iv. வெள்ளக்காவியம்

வெள்ளம், வரட்சி, பஞ்சம், சூறாவளி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்கள் ஏற்படும்போது அவற்றைப் பற்றிய பாடல்களை இயற்றுவது புலவர் மரபு. 1957 இல் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளம் பெரும் அழிவுகளையும் ஏற்படுத்தியது. அதனால் பல உயிரிழப்புகளும் பல உடைமைச் சேதங்களும் ஏற்பட்டன. அடைமழை தொடர்ந்து பலநாள் பெய்து அதனால் பெரு வெள்ளம் ஏற்பட்டு மக்களுக்கேற்பட்ட அவலங்களையும் அதனால் அவர்கள் அடைக்கலம் தேடியமையையும் ஏற்பட்ட நட்டங்களையும் கூறும் பாடல் இது:

அல்ஹம்துலில்லாஹி என்ற பெரியோனே
 அலைகடலு மலைதிடலும் வாழும் ரஹ்மானே
 வல்லானே உன்னுடைய பெயரினைப் போற்றியே
 வாழியது பொங்கினது கூற அருள்புரிவாய்.

ஆனதோர் ஐம்பத்தேழாவதாண்டு
 ஆகிர்பிறை கடைசான மாதம் அந்நாளில்
 தோணதே திகதியது இருபத்திஐந்தினில்
 துதித்திடும் புதனிலே கதித்ததாம் வெள்ளம்.

கார்மேவும் முகிலதுவும் மழை பெய்ய
 வெள்ளம் கரையேறி ஆறுகுளம் மேடுதிடல் ஓடி
 பார்மேவும் மானிடர்கள் ஊடுதனிலேகியே
 பழி வாங்க வந்ததால் அழிவானதம்மா.

மாரி மழை காலமதில் மழையது பொழியுது
 மனம் போல பயிர்களிடுவோமென்று எண்ணி
 கிளையாகவே பயிர்கள் விவசாய நெற் பயிரும்
 கீர்த்தியுடனே செய்து பார்த்திருந்தனரே.

பேயாப் பெரு மழையும் ஓயாமல் பெய்யுதே
பெரியோனே இதுவென்ன அனுமதிகாண்டு
வாயால மானிடர்கள் வகுத்தொளிமுன்னமே
வந்து விழுந்ததாம் பெருமாரியம்மா.

சிறுமாரி பெய்திடவும் சிறுவெள்ளம் போட்டிடவும்
சேயிழைமார்கள் பலவும் குடிசைகள் இழந்து
மறுமாரி வருகுது என மனமறியா மானிடர்கள்
மனைவியுடன் மக்கள் மனை இழக்கலானாரே.

மடமட என மரமுறிய மாபுசலடித்திட
மங்கையர்கள் ஏங்கஎன் தங்கமகனாரே
சுடசுட என நீர்துவும் தாண்டிவீடேகுதே
தற்பரனே தப்பவழி தந்தருளுவாயே.

காலளவு மாரளவு தோளளவு பெருகுதே
கடைசி முடிவாச்சுதோ கண்ணின் மகனாரே
மேலவனை வணங்குகின்ற பள்ளிதனிலேகுவோம்
மெல்லியரே பாலருடன் மெல்ல நடவென்பார்.

ஐயோ எனதுடைய வீடு மனை போகுதே
அநியாயமாய்ப் பொருள் ஆழிகடலாகுதே
பையிலே வைத்த பொருள் பாழாகிப் போகுதே
பாருலகில் இது என்ன பரிதாபம்பா.

மக்களுடன் மனைவியரை எங்கு சேர்ப்பேனோ
மதிப்பிலடங்கா வெள்ளம் பெருகுதே என்று
கர்த்தனைத் தொழுகும் பள்ளிதனில் ஏகுவோம்
காரிகையே எல்லோரும் வாருங்களென்பார்.

கக்கத்திலே இரு பிள்ளையை இடுக்கி
பக்கத்திலே மறு பாலரை நடத்தி
கர்த்தனே உன்னுடைய சோதனையோ என்று
கண்ணீர் சொரிந்திடவே அந்நீரிலானார்.

உலையிலே வைத்த சோறு உண்ண அறியாரோ
உடுக்கும் உடுமானம் அதை எடுக்க அறியாரோ
தலையிலே மக்களுடன் அலைகடலேகியே
தாண்டவே உயிர்தப்பி மீண்டனர் அம்மா.

மேல்வீடு மாளிகையில் ஏறியவர் சிலரே
மெல்லியரோடு திடலோடியவர் சிலரே
யாரோடு சொல்லிஇதை அழுதிடுவோமென்று
அரையளவு நீரிலே நின்றவர் பலரே.

கூன்குருடு முடவர் பலர் கொண்ட பரிதாபமோ
கூறமுடியாது காண் என்னாவினாலே
நின்று கேட்கவும் ஒருவரில்லாமலே
ஏங்கியே மாண்டவர்கள் எண்ண முடியாது.

ஓடமதில் ஏறியே ஊருதனில் ஓடியே
ஒரு நொடியும் தங்காமல் ஏறுங்களென்று
மாடிதனில் வாழுகின்ற மங்கையர் வயோதிபரை
மன்றாடிக்கொண்டு கரை சேர்த்தார்களம்மா.

கர்த்தனாவான தொரு பெற்ற மகனாரே
என் கருமாரியான தொரு அருமை மகனாரே
பெற்றிடும் பிள்ளைகள் கத்திவர ஏந்தியே
பேதையர் படும் துயர் பேச அறியேனே.

பட்டியுடன் மாடாடு குட்டிகளும் போச்சே
பணம் வைத்தடைந்திருந்த பெட்டகமும் போச்சே
கட்டியே வைத்திருந்த நெல்லரிசி முடைகளும்
காணாமல் போச்சுதடி காரிகையாரே.

ஊரில் பெரியார்கள் செய்பிழையினாலோ
உள்ள மடவார்கள் சூழ்வினையினாலோ
வாயாரப் பொய்புரளி பேசுவதினாலோ
மாரியது வந்ததோ வகுத்தறியேனே.

600

வட்டியது குட்டிபோட்டுண்பதினாலோ
வறியவரை அறியாது பேசுவதினாலோ
கட்டிய புருசரை விட்ட குறையாலோ
காருலகில் வந்ததோ தகவல் அறியேனே.

என்னவித மென்றுதான் சொல்வேனடி தாயே
எம்முடைய காலமது வந்தழிவு போலே
பின்னையொரு காலம் இப்பங்கம் வராமல்
பேணியே காப்பாய் ஆதிரவற்றானே.

605

15 songs
for program
605
A